O. Boehtlingk, Sanskrit-Wörterbuch, Siebenter Theil, St. Petersburg 1889

सुकुमल Pańḱat. 159,25 fehlerhaft für सुकोमल.

सुकुमार 1) Adj. (f. ई) *zart.* Compar. °तर Vâsav. 264,4. m. *ein zarter Jüngling.* — 2) m. *a)* * *Zuckerrohr.* — *b)* * *Jonesia Asoca.* — *c)* * *wilder* Ḱampaka. — *d)* * *Panicum frumentaceum.* — *e)* * *schwarzer Senf.* — *f)* * = प्रियङ्गु. — *g)* N. pr. *α)* eines Schlangendämons. — *β)* verschiedener Fürsten. — *γ)* eines Varsha. — 3) * f. आ *a) Jasminum Sambac.* — *b) Jasminum grandiflorum.* — *c) Musa sapientum.* — *d) Hibiscus rosa sinensis.* — *e) Trigonella corniculata.* — 4) f. ई *a)* * *Jasminum Sambac* und *grandiflorum.* — *b)* N. pr. eines Flusses VP. 2,4,65.

सुकुमारक 1) Adj. *zart;* m. *ein zarter Jüngling.* — 2) m. *a)* * *Zuckerrohr.* — *b)* N. pr. eines Sohnes des Ǵâmbavant VP. 4,13,18. — 3) n. *a) ein best. Theil des Ohres.* — *b)* * *Zimmetblatt* Râǵan. 6,175.

सुकुमारता f. (Ǵâtakam. 9,59) und सुकुमारत्व n. *Zartheit.*

सुकुमारवन n. N. pr. eines *Waldes.*

*सुकुमारीक Adj. *eine hübsche Tochter habend.*

सुकुमाल Adj. = सुकुमार 1) Pańḱad.

सुकुरीर Adj. (f. आ) *einen schönen Kopfschmuck habend.*

1. सुकुल n. *ein edles Geschlecht.* °ज Adj. und °जन्मन् n.

2. सुकुल Adj. (f. आ) *aus edlem Geschlechte stammend.* Nom. abstr. °ता f.

सुकुलीन Adj. dass.

सुकुसुमा f. N. pr. einer der Mütter im Gefolge Skanda's.

सुकूर्कुर m. N. pr. eines den Kindern nachstellenden Dämons.

सुकृत् Adj. 1) *Gutes thuend, — erweisend; rechtschaffen, gut, fromm.* Compar. सुकृत्तर, Superl. सुकृत्तम. *Die Guten, Frommen* in ausgezeichnetem Sinne sind *die hingeschiedenen Väter, welche im Jenseits in der Welt der Guten den Lohn ihrer Werke geniessen.* — 2) *geschickt;* m. *Künstler.*

1. सुकृत 1) n. *eine gute That, ein gutes Werk; Rechtschaffenheit, Tugend; Verdienst der guten Werke.* सुकृततम् Spr. 7732. — *b) eine gute That in Bezug auf Jmd, Wohlthat, Dienst, Gefallen.* — *c) die Welt der Tugend, der Himmel.* — 2) Adj. *richtig gemacht.*

2. सुकृत 1) Adj. (f. आ) *recht —, richtig gemacht, — ausgeführt, — zubereitet, wohlgethan; wohl gebildet, geschmückt, gut eingerichtet, schmuck* (MBh. 1,185,19. R. 2,15,34). लोक m. so v. a. सुकृतस्य लोकः; कर्मन् n. *ein gutes Werk;* सुकृतान्यपि कर्माणि राजभिः so v. a. *obgleich die Thaten, welche die Fürsten vollbrachten, gute Thaten* (waren); मति f. *ein richtig gefasster Beschluss;* अनर्थ m. *wieder gut gemacht;* मम तत्सुकृतं त्वया *damit hast du gut an mir gehandelt;* किमत्र सुकृतं भवेत् und किं कृते सुकृतं भवेत् so v. a. *was thäte man (hier) am besten?* सुकृतं ते ऽस्तु *mögest du es wieder gut machen.* — 2) m. N. pr. *a)* eines Praǵâpati VP.[2] 3,5. — *b)* eines Sohnes des Pṛthu. — 3) f. सुकृता N. pr. eines Flusses VP. 2,4,11.

3. सुकृत Adj. angeblich = स्वकृत.

1. सुकृतकर्मन् n. *ein gutes —, verdienstliches Werk.* *°कर्मकारिन् Adj. *gute Werke vollbringend.*

2. सुकृतकर्मन् Adj. *guten Werken obliegend, tugendhaft.*

सुकृतकृत् Adj. dass. M. 3,37.

सुकृतद्वादशी f. *ein best. zwölfter Tag.* °व्रत n. *eine best. Begehung.*

सुकृतभाज् Adj. *mit Verdienst verbunden, verdienstlich* Vâsav. 162,1.

सुकृतव्रत n. *eine best. Begehung.*

सुकृतात्मन् Adj. *dessen Geist schön gebildet, — geläutert ist.*

सुकृतार्थ Adj. *der sein Ziel vollkommen erreicht hat* Kathâs. 99,42 zu vermuthen für स्वकृ°.

सुकृताशा f. *die Hoffnung auf Belohnung der guten Werke* Âpast. 1,20,12.

1. सुकृति f. *eine gute, d. i. richtige Handlungsweise.*

2. सुकृति 1) Adj. *der Gutes thut, rechtschaffen, tugendhaft.* — 2) m. N. pr. *a)* eines Sohnes des Manu Svârokisha. — *b)* eines der 7 Ṛshi im 10ten Manvantara. — *c)* eines Sohnes des Pṛthu.

सुकृतित्व n. Nom. abstr. zu सुकृतिन् 1) *a).*

सुकृतिन् 1) Adj. *a) guten Werken obliegend, tugendhaft.* — *b) dem es wohlergeht, glücklich.* — *c) klug, gebildet.* — 2) m. N. pr. eines der 7 Ṛshi unter dem 10ten Manu.

*सुकृत्य्, सुकृत्यति Denomin. von सुकृत्.

1. सुकृत्य n. 1) *ein gutes Werk, das man zu vollbringen hat, Pflicht.* — 2) *eine gute* oder *richtige Handlung.*

2. सुकृत्य 1) Adj. *seinen Pflichten obliegend.* — 2) *m. N. pr. eines Mannes.

सुकृत्यप्रकाश m. Titel eines Werkes.

सुकृत्या f. *Kunstfertigkeit* und *ein gutes, richtiges Thun, Tugend.*

सुकृत्वन् Adj. *geschickt* oder *rechtthuend.*

सुकृष्ट Adj. *wohlgepflügt* R. Gorr. 2,46,5. 109,22.

सुकृष्ण Adj. *überaus schwarz.*

सुकेत 1) Adj. *gute Absichten habend, wohlgesinnt.* — 2) m. N. pr. eines Âditja.

सुकेतन m. N. pr. eines Sohnes des Sunîtha.

सुकेतर m. *eine best. Personification* (mit der Sonne identificirt) Pâr. Gṛhj. 3,4,14. सुकेता f. nach Stenzler.

सुकेतु 1) Adj. (f. eben so) *sehr hell.* — 2) m. N. pr. *a)* eines Fürsten der Jaksha und Vaters der Tâḍakâ. — *b)* verschiedener Fürsten.

सुकेतुसुता f. Patron. der Tâḍakâ Bâlar. 55,19.

सुकेश 1) Adj. (f. ई und * आ) *a) schönes Haupthaar habend.* — *b)* * *etwa mit einer Art Andropogon stark bewachsen* Siddh. K. zu P. 4,1,54. — 2) m. N. pr. eines Râkshasa. — 3) f. ई N. pr. *a)* einer Apsaras. — *b)* einer Surâṅganâ Ind. St. 15,243. — *c)* einer Tochter Ketuvîrja's.

सुकेशन् m. N. pr. eines Mannes.

सुकेशान्त Adj. (f. आ) *schönes Haupthaar habend* Hemâdri 1,593,1 (सुकेशान्त gedr.).

सुकेशि m. N. pr. eines Râkshasa.

सुकेशिन् 1) m. desgl. — 2) * f. °नी *eine best. Pflanze.*

*सुकेशीभार्य Adj. *eine Schönhaarige zur Gattin habend.*

सुकेसर 1) * m. *Citrus medica.* — 2) n. Bez. *zweier Metra.* — °केशर fehlerhaft.

सुकोमल Adj. *sehr weich, — zart.*

*सुकोली f. *eine best. Knolle.*

*सुकोशक m. *Mangifera sylvatica.*

*सुकोशा f. *eine Luffa.*

सुकोसला f. N. pr. einer Stadt Pat. zu P. 4,3,66, Vârtt. 4.

*सुक्काडि n. *auf dem Stamme dürr gewordenes Sandelholz* Râǵan. 12,10.13.

सुक्ति m. N. pr. eines Berges Mârk. P. 58,24. Richtig wohl शुक्ति.

सुक्रतु 1) Adj. *einsichtig, weise, klug, geschickt.* — 2) m. N. pr. verschiedener Fürsten.

सुक्रतूय्, °यते *seine Weisheit zeigen* ṚV.

सुक्रतूया f. *Einsicht, Erleuchtung.*

सुक्रय m. *ein ehrlicher Kauf* Hemâdri 1,447,23. 448,4.

सुक्रीडा f. N. pr. einer Apsaras Kâraṇḍ. 3,16.

सुक्रुद्ध Adj. *sehr aufgebracht.*

सुक्रूर Adj. *überaus grausig, — schrecklich* MBh. 10,8,137.

सुक्लेश Adj. *mit grossen Leiden verbunden.*

*सुक्वण m. *schöner Klang.*

सुक्षत Adj. *sehr versehrt.*

सुक्षत्र 1) Adj. *a) wohl herrschend.* — *b) Macht verleihend.* — 2) m. N. pr. eines Sohnes des Niramitra.

Institute of Indology & Tamil Studies Cologne University Germany 10/1/07